

מסורת הש"ס

(א) [מסכתא פ"א]
(ב) [למקן טו: טז, טז, טז]
(ג) [נכנסת לו: ויזיל]
(ד) [מחל: כהנה: (א) [שמות
כג, (א) [מחל: כהנה: (א) [שמות
(ה) [מחל: כהנה: (א) [שמות
מסכתא פ"א טז, טז, טז]
טז, טז, טז]

גליון הש"ס

נ"ב ופירוקא רבא
פירי: ע"י למקן דף טז
ע"ה חזק ד"ה טלע ר"ע:
אין וואו א"ל שמואל בר:
למקן דף טז פיר דף לו
פ"ב:

רבינו חננאל

ואם קיבלו עליהם גם
שמירת נזיקין בעל השור
פסור דיכול למיכר להו
אלו אויך לאחריי אחר
בעיות לשלומי השתא
דאויך לתורא וירבו
בעניא לשלומי לבו וזין
שקיבלו השומרים שמירת
נזיקין נדון ביום וצאת
חיובן השומרים נפרצה
בלילה או שפירצה לטעם
וצאת והזיקה פסור
ואקשינן על ר' אלעזר
הא דתני ר' יוסף חזר
השומפין והפזוק חייב
בה על השן ועל הרגל
ופירי במיוחדת לזה ולזה
לפירות ולא לשוורים דאי
לא תימא הכי הא דתניא
ר' כללות היה ר' יוסף
בן אלעזר אומר בנזקין
כל שהוא רשות לניזק
ולא למזיק חייב בכל.
למזיק ולא לניזק פסור
בכל. לזה ולזה בנזק חצר
השומפין והבקעה פסור
בה על השן ועל הרגל.
קמי מיהא פסור בה על
השן ועל הרגל קשיין
אחרדי. אלא הא דתני
שמעון בחצר המיוחדת
לשומפין בין לפירות בין
לשוורים וזה דתני ר' יוסף
בנזקין המיוחדת לשומפין
לפירות ולא לשוורים
ושמשה הא. ואמרין כיון
דשניה לזה למתנתא שני
נמי לאמוראי ואיפא ר'
חזקא דחייב על השן
ועל הרגל בחצר המיוחדת
לפירות ולא לשוורים
ור' אלעזר דפטר בחצר
המיוחדת לשומפין לפירות
ולשוורים. ואם תמצא
לומר פליגי בקשיא דר'
זיור דאמר כיון דמיוחדת
לפירות הא כתיבא ובער
בשדה אחר וליכא. ופירי
אביי כיון דאנה מיוחדת
לשוורים שדה אחר קרינא
ביה. ר' אלעזר בר' זיור
ר' כללות היה ריש
בן ר' אלעזר אומר כל
שהוא רשות לניזק ולא
למזיק חייב בכל דייקין
מדרא קמי חייב על הכל
ועל הרגל אלא קמי חייב
הנוק שפעין מיה רור'

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

יד.

עין משפט
נר מצוה

קלח א מ"י פיר מל'
מקי מחול להל' י
פסג פשין פו פח טושי'
ח"מ סימן של פטף ח
ומימן שמו:
קלש ב ג מ"י פ"א ט'
הלכה: הלכה: סימן שסט
טושי' ח"מ סימן שסט
פטף י:
קב ד ה מ"י ט' ט' ט'
טושי' ט' ט' ט' י:
קמא ו מ"י ט' ט' ט'
טושי' ט' ט' ט' י:
קב ח מ"י ט' ט' ט'
טושי' ט' ט' ט' י:
קב ט מ"י ט' ט' ט'
טושי' ט' ט' ט' י:
יד:

תורה אור השלם
י. כי יבשר איש שדה או
כרם ושלה את בעירו
ובער בשדה אחר מיטב
שדרו ומיטב כרמו
שמות כב י'
ישראל:

רבינו חננאל (רס"ד)
טרפון היא דאמר קרן
בחצר הניזק נזק שלם
משלם הוא ר' טרפון
בפרק כיצד ודייקין חוב
פסיפא דקתי לא לזה ולא
לזה אלא דחר מינייהו
והוא דניזק וקמי חס
משלם חצי נזק ורישא ר'
טרפון וסיפא רבנן אין
האמר ליה שמואל לר'
יהודה שבוק פתני ותא
בזרי פירושיו בשמעה
שחזרי ואתי ובה רבינא
והירצה הכי כגון חצר
המיוחדת לפירות לאחר
ולשומפין לשוורים ולגבי
שן הריא לה חצר הניזק
לכדו ולגבי חצר הניזק
לה רשות הרבים. ואקשי'
עליה אי הכי ר' כללות ג'

ולא קבל עליו שמירת נזקין. ואם תאמר כיון דלא קביל עליה
פשיטא דחם משלם חצי נזק ומועד משלם נזק שלם ויש לומר
דלקחא דעתך דשמירת נזקין דעלמא לא קביל אכל אנוקין לתורא
דשואל גופיה דעתך שקבל וליפטר משאלי:

מ"י לא פ"י. הו מצי לאוקמי
ההיא דרבי יוסף לא לזה ולא לזה
לשוורים ולפירות דחד:
לא לזה ולא לזה פירות אלא
לחד. ר"מ גרים לא לזה ולא
לזה לשוורים דגבי שן הויא חצר
הניזק שהיך פירות אכל גבי שוורים
ה"ל קרן דרבי' כיון שלא היה להם
רשות ליכנס ול"ג כמו שכתוב
בפסרים ולזה ולזה לשוורים דל"י
גבי שן לא היה לו ליחשב חצר
הניזק כיון שיש רשות לכל חד וחד
להכניס שם שורו כדמוכח לעיל ולא
נצי לאוקמא לזה ולזה לפירות ולא
לשוורים דלא כר' זיור ועוד דלשנא
לא משמע הכי:

א"י הכי ארבעה ש"ש הוו.
בשלמא לשמואל דמוקי רישא
רבי טרפון וסיפא רבנן אלטריך
סיפא לשמועין לאפוקי מדריבי
טרפון אלא לדינא לא לתיכא כלל
לגבי שן הו חצר הניזק שמעין
מכל שהוא רשות לניזק וקין דרבי'
שמעין מחצר השומפין והבקעה:
פירה

השומפין והבקעה פסור בה על השן ועל הרגל קשיא אהרדי כי תניא ההיא
יבחר מיוחדת לזה ולזה בין לפירות בין לשוורים ההיא דרבי יוסף יבחר
מיוחדת לפירות ואינה מיוחדת לשוורים דלגבי שן הויא לה חצר הניזק דקא
נמי דקתי הכא דומיא דפונדק וקתי התם דומיא דבקעה שמע מיהא מתקין
לה רבי זיור כיון דמיוחדת לפירות הא בעינן יבוער בשדה אחר וליכא א"ל
אביי כיון דאינה מיוחדת לשוורים שדה אחר קרינא ביה א"ל רב אחא
מדיפתי לרבינא לימא מדמתניתא לא פליגי בקושיא דרבי זיור * ובפירוקא דאביי פליגי:
אין ואם תמצא לומר פליגי בקושיא דרבי זיור * ובפירוקא דאביי פליגי:
גופא ארבעה כללות היה רבי שמעון בן אלעזר אומר בנזקין כל שהוא
רשות לניזק ולא למזיק חייב בכל על הכל לא קתני אלא חייב בכל
בכולי נזק מני רבי טרפון היא דאמר משונה קרן בחצר הניזק נזק שלם
משלם אימא סיפא לא לזה ולא לזה כגון חצר שאינו שלם שניהם חייב
בה על השן ועל הרגל מאי לא לזה ולא לזה אילימא לא לזה ולא לזה
כלל אלא דאחר והא בעינא ובער בשדה אחר וליכא אלא פשיטא לא לזה
ולא לזה אלא דחד וקתני סיפא תם משלם חצי נזק ומועד משלם נזק שלם
אתאן לרבנן דאמרי * משונה קרן בחצר הניזק חצי נזק הוא דמשלם רישא
רבי טרפון וסיפא רבנן * אין דהא אמר ליה שמואל לרב יהודה * שינא שבוק
מתניתין ותא אבתראי רישא רבי טרפון וסיפא רבנן רבינא משמיה דרבא
אמר כולה רבי טרפון היא ומאי לא לזה ולא לזה לא לזה ולא לזה
לפירות אלא דחד לזה ולזה לשוורים * דלגבי שן הויא לה חצר הניזק לגבי
קרן הויא לה רשות הרבים א"ה ארבעה שלשה הוו אמר רב נחמן בר יצחק
שלשה

דמשמע על הקרן אפ"ג שהוא תם אתא לשמועין דחייב ג"ש: רבי טרפון היא דאמר. למקן בפרק כיצד (דף טז:): משונה קרן בחצר
ניזקין ג"ש משלם. קרן תמה וכל מולדמיה קרי משונה הוילי וטני את וסתן שלא היו דרכן לך: אלא דאחר. שאינו לא ניזק ולא מוזק וקמי
חייב על השן והא בעינן שדה אחר: אלא דחד מינייהו. כלומר דניזק: הא א"ל שמואל לרב יהודה כו'. למקן (טז:): גבי חמשה ממין: שנוק ממניין.
לא תערב לשניי כחד תנא: וסא אבסרתי. ואימא כותי דאוקי אלא רישא רבי טרפון וסיפא רבנן וד' כללות דקאמר ר"ש תרי מינייהו
בחד דוכתא חד כר' טרפון וחד כרבנן: אלא דחד. דניזק: דלגבי שן הויא חצר פניוק. ומיב המזיק בנזקי שן שהרי לגבי פירות אינה אלא
דניזק: ולגבי קרן הויא ר"ד. שהרי נרשות הכניס שם שורו ומשום הכי הוה משלם חצי נזק ומו' לא: ג' כללות הוו. דהאי כללנא תנא
שמעין ליה מקמאי דכיון דלגבי שן הויא חצר הניזק למה ליה למתני חייב על השן הא תנא ליה רישא כל שהוא רשות לניזק ולא למזיק
חייב בכל וקרן בחצר השומפין הא תנא ליה רישא כגון חצר השומפין והבקעה על הנגיפה ועל הנגיפה תם משלם חצי נזק:
שלשה

